

Blev ligefrem nævnt som det, man vilde og burde opnaae, nemlig at Landstinget blot blev et svagt Aftryk af Folkethinget, hvilket det skulde følge. Det er den hele Retning i vor Udvikling af Landstinget og Benyttelsen af Grundlovens Bestemmelser i saa Henseende som ikke tilfredsstillter os, som ikke tilfredsstillter en stor Deel af Folket. I det, der nu ligger for os, som ikke tilfredsstillter os Alle, hvori vi hver for sig finde Noget, som vi savne i den ene eller anden Retning, see vi dog et Fremskridt til, at Landstinget kan opnaae en større Selvstændighed, at Elementer af Folket, at Eider af Livet, at Betragtninger af de politiske Forhold, der have deres Ret og Betydning og ikke bør være urepræsenterede, kunne med Tryghed vente i Fremtiden at blive repræsenterede i Landstinget. Vi troe paa den anden Side aldeles ikke, at dette Landsting nogenstunde ifølge dets Sammensætning og dets hele Stilling, ifølge de Rettigheder, der ere tillagte det i Grundloven, og de Rettigheder, der ere tillagte det andet Thing, paa nogen Maade vil kunne blive farligt for en sand, fri Udvikling, og naar det har været saa vanskeligt at tilvejebringe en lille Forandring i Sammensætningen af det Landsting, om hvilket det til alle Tider har været anerkjendt, at det ikke paa den Maade og fuldkommen i samme Retning som Folkethinget skulde udgaae umiddelbart af den almindelige Valgret — naar det har været saa vanskeligt at tilvejebringe et indskrænket Fleertal, som erkjendte Ustikigheden af en Forandring af Grundloven i denne Retning, ansee vi det for at være en saa tom, en saa mat Skygge af Frygt for Fremtiden, naar der siges, at der nu ogsaa i Fremtiden vil være Fare for Folkethingets Sammensætning og den almindelige Valgret til dette, at vi ikke kunne tage Hensyn til en saadan Frygt, som mange af os ere tilbøjelige til at betragte, ikke som et Spøgelse, der er kommet frem, men som et Spøgelse, der manes frem af dem, der absolut ville see Spøgselser. Vi stemme kun for det forelagte Grundlovsforslag, fordi vi ifølge Forholdene ansee det for nødvendigt, og fordi vi i Realiteten ansee det for at være et lidet Fremskridt med Hensyn til den gode Brug

og Bevarelsen af den Frihed, som vi Alle i lige høi Grad ville holde paa.

Rnæffenborg: Jeg skal meget takke, fordi der endnu ikke er begjært Afslutning, hvilket den ærede sidste Taler i Begyndelsen af sit Foredrag syntes at antyde, og jeg vil herved give min Anerkjendelse af den derved udviste Humanitet; thi det vilde have været vel haardt, om de Herrer ikke alene vilde stemme os tilbøde, men ogsaa tie os tilbøde, og skjøndt jeg jo meget godt veed, at, hvad jeg har at sige, vil blive anseet som Noget, der er sagt tidt, og at den Sag er forterstet, mener jeg dog, at der skal kæmpes lidt til det Sidste. Vi ville dog stride lidt endnu, inden vi capitulere, og den Trøst vilde vi tage med os, naar vi skulle afmarschere, at De dog ikke kunne tage Sidegeværet fra os, og at vi heller ikke ere nødsagede til ikke mere at føre Vaaben. Jeg vil ikke sige, om jeg gjør det, men ialtsald behøver jeg dog ikke at give noget Besvord derfor. Jeg vil altsaa endnu engang, skjøndt det er trykkende at tale, hvor man har saa lidt Haab om at udrette det Allermindste, minde En og Anden, som mulig kunde være vallende og især Sabanne, som burde staae paa samme Side, som jeg, om, at de Grunde, som ere anførte for Tilendbringelsen af denne Sag, ikke have den Vægt, som er tillagt dem. Vi berørte sidst, at det er nødvendigt at komme til No, men jeg gjentager: De maae ikke bilde Dem ind, at vi komme til No. Jeg kommer fra en Egn, som jo i Kjøbenhavnernes Dine er formelig berhyttet for sine Reivalg, men som jeg er glad ved at repræsentere, og den Bevægelse, som der har været, den er tilvisse ikke en Bevægelse, som kun er paa Overfladen, det kunne De være visse paa. De troe, at den er fremkaldt ved enkelte Agitatorer, som i Hui og Hast reiste Sjælland igjennem; nei, disse „Agitatorer“, som De kalde dem, have ikke udrettet det Mindste, vi vidste neppe, at de vare i Sjælland, førend det stod i Aviserne. Nei, den Bevægelse, der har været i den Egn, hvorfra jeg er kommen, er netop udgaaet fra Folket selv paa ægte jhstf Maneer, og De kunne troe, den gaaer dybt, saa den vil tilvisse ikke lægge